

Τῆ Δευτέρᾳ τῆς Α' Ἑβδομάδος Ἑσπέρας.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκειται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον μέχρι καὶ τῆς Δοξολογίας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.]

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας (γ') καὶ τοὺς ψαλμούς:

Κατὰ ἄλλην ἀρχαιοτέραν τάξιν κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἀναγινώσκεται ὁ ξθ' ψαλμὸς Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ ὠρισμένον τμήμα τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ μετ' αὐτὸ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου ἀπὸ τοῦ δ' ψαλμοῦ κ.έ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁ ξθ' ψαλμὸς. Ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἐνορίαις.

Ψαλμὸς δ' (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάριοι; ἵνατί ἀγαπάτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς ε' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεφον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου

προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ' (12).

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ
τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου.

Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ὁ σωτὴρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς, κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου, σύ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει

ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς λ' (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγὴ μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν

τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. Ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. Ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

Κύριε, μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνηθίσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταθρεύσαν εἰς ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρουψας τοῖς φοβουμένοις σε! Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων·

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς 4' (90).

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα φάλλομεν τοὺς ἐφεξῆς στίχους εἰς ἦχον πλ. β'. Ἄρχεται δὲ ὁ ἀ' χορός.

Ἦχος Πάσχα

Μεθ η μων ο Θε ος γνω τε Ε θνη και ητ τα

σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Επα κσ σε ται ε ως ε σχα τσ της γης

ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Ισχυ κο τες ητ τα σθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Εαν γαρ πα λιν ι σχυ ση τε και πα λιν ητ τη

θη σεσθε ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και ην αν βσ λην βσ λευ ση σθε δι α σκε δα σει

Κυ ρι ος ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Και λο γον ον ε αν λα λη ση τε ου μη εμ μει

νη εν η μιν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Τον δε φο βον υ μων ου μη φο βη θω μεν ουδ

ου μη τα ρα χθω μεν ο τι μεθ η μων ο Θε ος

Κυ ρι ον δε τον Θε ον η μων αυ τον α γι

α σωμεν και αυτος εσται ημιν φοβος ο τι μεθ

ημων ο Θεος

Και εαν επαυτω πεποιθως ω εσται μοι εις

αγιασμον ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και πεποιθως εσομαι επαυτω και σωθησομαι

δι αυτου ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ιδου εγω και τα παιδια Α μοι εδωκεν ο

Θεος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ολαος ο πορευομενος εν σκοτει ει

δεφως μεγα ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οικατοι κεντες εν χωρα και σκια θανατα

του φωσ λαμψει εφ υμας ο τι μεθ ημων ο Θεος

Οτι παιδιον εγεννηθη Ημιν Υιος και

εδοθη ημιν ο τι μεθ ημων ο Θεος

Ου η αρχη εγεννηθη επι του μαυ

του ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και της ειρηνης αυτη εκεστιν οριον ο τι
μεθ ημων ο Θεος

Και καλειται το Ονομα Αυτη μεγαλης β
λης αγγελος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Θαυμαστος συμβλος ο τι μεθ ημων ο Θεος

Θεος ισχυρος εξισιαστης αρχων ει
ρηνης ο τι μεθ ημων ο Θεος

Πατηρ τε μελλοντος αιωνος ο τι μεθ ημων ο Θε
ος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι ο τι μεθ ημων ο Θεος

Και νυν και αι και εις τας αιωνας των
αιωνων αμην ο τι μεθ ημων ο Θεος

Μεθ ημων ωων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο
τε Εθνη η η και αι αι η η τ τα α α σθε ο τι
μεθ ημων ωων ο ο Θε ε ε ο ο ο ο

ος

Ὁ ἀναγνώστης τὰ παρόντα τροπάρια:

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου καὶ πάλιν τοῦ α' χοροῦ.

Ἦχος Βου

Ἡ α σω μα τος φυ σις τα Χε ρθ βειμ α σι

γη τοις σε υ μνοις δο ξο λο γει

Ε ξα πτε ρυ γα ζω α τα Σε ρα φειμ ταις α

παν σταις φω ναις σε υ πε ρυ ψει

Τ ων Α γγε λων τε πα σα η στρα τι α τρι σα

γι οις σε α σμα σιν ευ φημει

Π ρο γαρ παν των υ παρχεις ο ων Πα τηρ και συν

α ναρχον ε χεις τον σον Υι ον

Κ αι ι σο τι μον φε ρων Πνευ μα ζω ης της

Τρι α δος δει κνυ εις το α μερες

Π α να γι α Παρ θε νε Μη τηρ Θε υ οι τς

Λο γς αυ το πται και υ πςργοι

Π ρο φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο ροι ως

α θα να τον ε χον τες τηνζω ην

Υ περ παν των πρε σβευ σα τε εκ τε νως ο τι

παν τες υ παρ χο μεν εν δεινοις

Ι να πλα νης ρυ σθεν τες τς πο νη ρς των Α

γγε λωνβο η σω μεν την ω δη η ην

Ὁ ἀναγνώστης τὸν τελευταῖο στίχο χῶμα:

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ σύμβολον τῆς πίσεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν πάλιν εἰς ἦχον β', ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ.

Ἦχος Βου ϩ

Π α να γι α Δε ε σποι να Θε ο το κε

πρε σβευ ε υ περ η μων των α μαρτω λων (τρὶς)

Πᾶσαι αἰ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ

Ἀρχαγγέλων πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων (δύς)

Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρε σβευ ε υ περ η μων των

α μαρτω λων (δύς)

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ

πάντες Ἅγιοι, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων (δύς)

Ὅσοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι

τῆς οἰκουμένης, πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρτω

λων ς (δίς)

Μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν», ψάλλεται καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὐ τινος ἐψάλη ὁ ἔσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, μη εγ κατα λι πης η μας τς

α μαρτω λς ς (δίς)

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

καὶ πάλιν

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρτω λοις ς

τὸ τρίτον

Θε ος ι λα σθητι η μιν τοις α μαρ τω λοις Δ

ὁ β' χορὸς τὴν κατάληξιν

Και ε λε η σον η χ μα α ς Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτὴ, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μὴ, τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω, παγίδων πολλῶν· ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ παρίδῃς, ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβεραῖ καὶ δικαία σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ρά' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἦγρῦπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ,

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

* * *

Ὁ ἱερεύς·

Προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεςιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὤρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν φάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνήσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς κατανουκτικὰ τροπάρια.

Ἦχος π̄ ᾱ Δι-θ

χ

Ελεησον ημας Κυριε Ελεη

σον ημας πασηςγαρ απολογιας ααπορην

τες ταυτην σοι τηνικεσι ανωως δεσποτη οι

αμαρτωλοι προσφεερομεν ελεησον η

μα ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι ^Δ

Κυριε Ελεησον ημας ^Δ επι σοι

γαρ πεποιθοιθαμεν ^Δ μη οργισθης η ημιν σφοδρα ^Δ

μη δε μνησθης των ανομιων ημων ^ε αλλ επι

βλεψον και νυν ως εσπλαγχνος και λυτρωσαι η

μας εκ των εχθρων ημων ^Δ συ γαρ ει θε

ο ος ημων ^Δ και η μεις λα ος ος ^ε παντες

εργα χειρων ος ^Δ και το ονομα ος επι κεκλη

μεεθα ^ε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων των

αιωνων αμην ^Δ

Της εσπλαγχνι ας την πυλην ανοιξον ημιν

ευλογημενη θεε ο το κε ^ε ελπιζοντες εις

σε μη αστοχη ησωμεν ^Δ ρυσθι ημεν δια

οτων περιστασεων ^ε συ γαρ ει ησωτη

ρια τς γενηστων Χριστια ⁷ νων ⁷ ωων ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα·
Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, τῇ α' ἑβδομάδῃ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται
τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν
τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς μὲ στίχον «Ἐλέησόν με,
ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον).

Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων τῆς μεγ.
Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ.
Τρίτης, ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς
ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν
νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ), ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς
μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ
Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὁμοῦ
μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγούνται. Ἀπὸ
γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' 5' τῆς Θεοτόκου· μετὰ
τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ
Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ
κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ἈϞϞ ΔιϞϞ

Β ο η θος και σκε παστης ε γε νε το ο μοι εις
 σω τη ρι αν ^Δ ς τος μη θε ος και δο ξα σω αυ τον ^ε
 θε ος τϞ Πα τρος μη και υ ψω σω αυ τον εν δο ξω σ γαρ
 δε δο ξα σται ^ε (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο θε ος ε λε ε η σον με ^Δ
Π ο θεν αρ ξο μαι θρη νειν τας τϞ α θλι ι ς μη
 βι ς πρα ξεις ^Δ ποι αν απα ρχην ε πι θη σω χρι στε ^ε
 τη νυν θρη νω δι α αλλ ω σ ευ σπλα γχνος μοι δω σ πα ρα
 πτω μα των α φε ε σιν ^ε

Ε λε η σον με ο θε ος ε λε ε η σον με ^Δ
Δ ευ ρο τα λαι να ψυ χη συν τη σα ρ κι ι σϞ τω

παν των Κτιστη ^Δ ε ξο μολο γσ και α πο σχλοιπον ^ε

της πριν α λο γι ας και προ σα γα γε Θε ω εν με τα

νοι α δα κρυ υ α ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Τ ον πρω το πλα στον Α δαμ τη πα ρα βα α σει πα

ρα ζη λω σας ^Δ ε γνων ε μου τον γυμνω θεν τα Θε ος ^ε

και της α ι̇ δι ο Βα σι λει ας και τρυ φης δι α

τας α μαρ τι α ας μθ ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ο ι μοι τα λαι να ψυ χη τι ο μοι ω ω θης τη

πρω τη Ευ α ^Δ ει δεσ γαρ κα κως και ε τρω θης πι κως ^ε

και η ψω τσ ξυ λσ και ε γευ σω προ πε τω σ της πα ρα

λο γσ βρω σε ε ως ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Α ντι Ευ ας αι σθη της η νο η τη η μοι κα

τε στη Ευ α ^Δ ο εν τη σα ρ κι εμ πα θης λο γισμος ^ε

δει κνυς τα η δε α και γευ ο με νος α ει της πι
κραας κα τα πο σε ε ως

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε πα ξι ως της Ε δεμ προ ε ξερ ρι ι φη ως
μη φυ λα ξας μι αν σε Σω τηρ εν το λην ο Α δαμ

ε γω δε τι πα θω α θε των δι α παντος τα ζω η
ρα σε λο γι ι α

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Υ πε ρα σι ε Τρι ας η εν Μο να α δι προ
σκυ νη με νη α ρον τον κλοι ον απ ε μη τον βα ρυν
τον της α μαρ τι ας και ως ευσ πλαγχνος μοιδος δα κρυ
α κα τα νυ ξε ε ως

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θ ε ο τ ο κ ε η ε λ π ι σ κ α ι π ρ ο σ τ α σ ι ι α τ ω ν
σε υ μ ν θ ν τ ω ν α ρ ο ν τ ο ν κ λ ο ι ο ν α π ε μ θ τ ο ν β α ρ υ ν
τ ο ν τ η σ α μ α ρ τ ι α σ κ α ι ω σ Δ ε σ π ο ι ν α α γ ν η μ ε τ α
ν ο θ ν τ α δ ε ξ α ι α ι μ ε

ᾠδὴ β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̄ Δι-Ϟ

Π ρ ο σ ε χ ε ο υ ρ α ν ε κ α ι α ι λ α λ η η η σ ω κ α ι α
ν υ μ η σ ω χ ρ ι ζ ο ν τ ο ν εκ Παρ θε ε ν θ σ α ρ κ ι ε π ι δ η
μ η σ α α ν τ α

Τροπάρια.

Ε λ ε η σ ο ν μ ε ο Θε ο σ ε λ ε ε η σ ο ν μ ε
Π ρ ο σ ε χ ε ο υ ρ α ν ε κ α ι α ι λ α λ η η η σ ω γ η ε
ν ω τ ι ζ ο φ ω ν η σ μ ε τ α ν ο θ θ σ η σ Θε ω κ α ι α ν υ
μ ν θ σ η σ α υ τ ο ν

Ε λ ε η σ ο ν μ ε ο Θε ο σ ε λ ε ε η σ ο ν μ ε
Π ρ ο σ χ ε σ μ ο ι ο Θε ο σ ο ο Σ ω τ η η η ρ μ θ ι λ ε
ω ο ο μ μ α τ ι σ θ και δ ε ξ α ι μ θ τ η ν θε ο ρ μ η ν ε ξ ο μ ο

λο γη η σιν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Η μαρ τη κά υ περ παν τας αν θρω ω ω πας μο νος

η μα αρ τη κα σοι αλλ οικ τειρον ως Θε ος Σω τηρ το

ποι οι η μα σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Μ ορ φω σας μθ την των πα θων α α μορ φι ι ι αν

ταις φι λη δο ναι σορ μαις ε λυ μη να α μην τθ νστην

ω ραι ο τη η τα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ζ α λη με των κα κων πε ε ρι ε ε ε χει ευ σπλαγ

χνε Κυ ρι ε αλλ ως τω Πε ε τρω κα μοι την χει ρα

εκ τει ει νον

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε σπι λω σα τον της σαρ κος μθ ς χι τω ω ω να

και κα τερ ρυ πω ω σα το κατ ει κο ο να Σω τηρ και

καθ ο μοι ω ω σιν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Η μαυ ρω σα της ψυ χης το ο ω ραι αι αι ον ταις

των πα θων η δοναις και ο λως ο ο λον τον νεν χεν α

πε τε λε ε σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Δ ι ερ ρη ξα νυν την στο λην μ ε ρ την προ ω ω την ην

ε ξυ φα να το μοι ο Πλα στρ γο ος ε ξ αρ χης και εν

θεν κει μαι γυμνος

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ν δε δυ μαι δι ερ ρη γ με νο ον χι τω ω ω να

ον ε ξυ φα να το μοι ο Ο ο φις τη συμ β ε λη και

κα ται σχυ νο ο μαι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ α δα κρυ α τα της Πορ νη ης Οι κτι ι ι ρ μον κα

γω προ βαλ λο ο μαι ι λα σθη τι ι μοι Σω τη ρ τη ευ

σπλαγχνι α α σθ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Π ρο σε βλε ψα τσ φυ τσ το ο ω ραι αι αι ον και

η πα τη θην τον νσν και αρ τι κει ει μαι γυμ νος και κα

ται σχυ νο ο μαι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε τεκ ται νον ε πι τον νω τον μσ πα α αν τες

οι αρ χη γοι των κα κων μα κρυ νον τες κατ ε μσ την

α νο μι αν αυ των

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ε να σε εν τρι σι τοι οις προ σω ω ω ποις Θε ον

α παν των υ μνω τον Πα τε ρα και Υι ον και Πνευ

μα Α γι ι ον

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι

ωνων α μην

Αχραντε Θεο το κεε Παρθεεε νεμο νη

πανυμνηητε ι κε ευε εκτε νωσεις το σωθη ναι

η μας

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι-θ

Επι την ασαλευτον Χριστε πετραντων εε ντο

λων σα την Εκκλησιαν σα στε ρεωωσον

Τροπάρια.

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Πυραρα Κυρι υψυχη Κυριος εε πιβρε

ξας την γην Σοδομων πριν κατεφλεε ξεν

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Εις το Ορος σωζυψυχη ως περ ο Λαωτε κει

νος και εις Σηγωρ προα να σωθη η τι

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Φευγεμ πρησμον ωψυχη φευγε Σοδομων και

σιν φευ γε φθορανθει ας φλο γω σε ε ως

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Η μαρ τον σοι μο νος ε γω η μαρ τον υ υ περ παν

τας Χρι στε Σωτηρ μη υ πε ρι δη ης με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Σ υ ει ο Ποι μην ο κα λος ζη τη σον με ε τον αρ

να και πλα νη θεντα μη πα ρι δη ης με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Σ υ ει ο γλυ κυς Ι η σης συ ει ο Πλα αστρ ογος

μθ εν σοι Σωτηρ δι και ω θη σο ο μαι

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ω Τρι ας Μο νας ο Θε ος σω σον η μα ας εκ πλα

νης και πει ρασμων και πε ρι στα σε ε ων

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

X αι ρε θε ο δο χε γαστηρ χαι ρε θρο νε ε Κυ ρι

ε ^Δ χαι ρε η Μητηρ της ζω ης η ημων ^ε

Ῥδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

A κη κο εν ο ο Προ φη της ^ε την ε λευ σιν σα

Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ^Δ ο τι μελ λεις εκ

Παρ θε νσ τικ τεσθαι ^ε και αν θρωποις δει κνυ σθαι αι και ε λε

γεν ^ε α κη κο α την α κο ην σα και ε φο βη θην ^Δ

δο ξα τη δυ να α μει σα Κυ ρι ι ε ^ε (δίσ)

Τροπάρια.

E λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

T α ερ γασα μη η πα ρι δης ^ε το πλα σμα σα μη

πα ρο ψη Δι και ο κρι ι τα ^Δ ει και μο νος η μαρ

τον ως αν θρω πος ^ε υ περ παν τα αν θρω πο ον φι λαν θρω πε

^ε αλλ ε χεις ως Κυ ρι ος παν των την ε ξσ ι αν ^Δ α

φι ε ναι α μαρ τη μα α τα ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε γγι ζει ψυ χη η το τε λος ε γγι ζει και ο

φρο ντι ζεις οχ ε τοι μα α ζη ο και ρος συν τεμ νει

δι α να στηθι ε γγυς ε πι θυ ραις ο ο Κρι της ε στιν

ως ο ναρ ως αν θος ο χρο νος τβ βι ο τρε ε χει τι

ματην τα ρατ το με ε θα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Α να νη ψον ω ω ψυ χη μ τας πρα ξεις οσ ας

ειρ γα σω α να λο γι ι ζ και ταυ ταις επ ο ψε

σι προ σα γα γε και στα γο νας στα λα ξο ον δα κρω ν οσ

ει πε παρ ρη σι α τας πρα ξεις τας εν θυ μη η σεις Χρι

στω και δι και ω θη η τι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ο υ γε γο νεν ε εν τω βι ω α μαρ τη μα ο

πρα ξις ο δε κα κι ι α ην ε γω σω τηρ οκ

ε πλημ με λη σα κα τα νων και λο γον και αι προ αι ρε σιν

και θε σει και γνωμη και πραξει ε ξαμαρ τη ησας ^Δως

αλλος ^ε δεις πω πο ο τε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Ε ν τευ θεν και κα α τε κριθην ^ε εν τευ θεν κα τε

δι κασθην ε γω ο τα α λας ^Δ υ πο της οι κει ας

συν ει δη σε ως ^ε ης ^ε δ εν εν κο σμω βι ι αι ο τερον ^ε

Κρι τα Λυ τρω τα μ^ε και γνωστα φεισαι και ρυ υσαι ^Δ και

σωσον με τον δει λαι αι ον ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Η κλι μαξην ει ει δε πα λαι ^ε ο με γας εν Πα

τρι αρ χαις δειγμα ψυ χη η μ^ε ^Δ πρα κτι κης υ παρ χει

ε πι βα σε ως ^ε γνωστι κης τυ χα νει α α να βα σε ως ^ε

ει θε λεις εν πραξει και γνωσει και θε ω ρι ι α ^Δ βι

εν α να και νι σθη η τι ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με ^Δ

Τ ον καυ σω να τη ης η με ρας ^ε υ πε μει νε δι

εν δειαν ο Πατριάρχης και τον παγετον
της νυκτος η νεγκε καθημεραν κληματα ποιημε
νος ποιμενων πυκτεων δαλευων ινατας δυω
γυναικας εισαγαγηται

Ελεησον με ο Θεος ελεησον με

Γυναικας μοι δυω νοει την πραξιν τε και
την γνωσιν εν θεωριια την μεν λειαν πραξιν
ως πολυτεκνον την Ραχηλ δε γνωσιν ωως πολυπονον
και γαρ ανευπωνων η πραξις η θεωριια ψυ
χηκατορθησεται

Τριαδικόν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Αμεριστον τη ησια ασυγχυτον τοις
προσωποις θεολογωωσεν την Τριαδικην
μιαν θεοτητα ως ομοβασιλειον και συν

θρονον βο ω σοι το α σμα το με γα το εν υ ψι ι
στοις τρισσως υ μνο λο γα με ε νον

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Κ αι τικ τεις και πα αρ θε νευ εις και με νεις δι αμ
φο τε ρων φυ σει Παρ θε ε νος ο τεχ θεις και νι ζει
νο μς φυ σε ως η νη δυς δε κυ ει μη η λο χευ ς σα
θε ος ο πα θε λει νι κα ται φυ σε ως τα α ξις ποι
ει γαρ ο σα βα λε ε ται

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

Ε κ νυ κτος ορ θρι ζοντα φι λανθρωπε φω τισον δε
ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις προ σταγ μα
σι ι σα και δι δα ξον με Σωτηρ ποι ειν το θε ε λη
μα σα (δὶς)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ν νυ κτι τον βι ον μδ δι ηλ θον α ει σκο τοσ γαρ

γε γονεν και βα θει α μοι αχλυς η η νυξ της α

μαρ τι ι ας αλλ ως η με ρας υι ον Σω τηρ α να

α δει ξον με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ον Ρβ βημ μι μδ με νοσ ο τα λας ε γω ε πρα ξα

α θεσμον και πα ρα νο μον βλην κα α τα Θε ο

Υ ψι ι στδ μι α νας κοι την ε μην ως τδ πα τρο

οσ ε κει νοσ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ξο μο λο γδ μαι σοι Χρι στε Βα σι λευ η μαρ τον

η μαρ τον ως οι πριν τδ Ι ω σηφ α δελ φοι οι πε

πρα κο ο τεσ τον της α γνει ασ καρ πον και τον της

σω ω φρο συ νης

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Υ πο των συγ γο νων η δι και α ψυ χη δε δο το

πε πρα το εις δα λει αν ο γλυ κυς ει εις τυ πον τδ

Κυ ρι ι ς αυ τη δε ο λη ψυ χη ε πρα θης τοι

οις κα κοις σδ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ι ω ση φτον δι και ον και σω φρο να νδν μι μησαι τα

λαι να και α δο κι με ψυ χη και αι μη α κο λα

σται αι νδ ταις πα ρα λο γοις ορ μαις α ει πα ρα α

νο μδ σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ι και λα κω Ω κη σε πο τε Ι ω ση φ Δεσ πο τα

Κυ ρι ε αλλ εις τυ πον της Τα φης και αι της Ε γε ρ

σε ω ως σδ ε γω δε τι σοι πο τε τοι ς το προ

ο σε νε γκω

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε Τρι ας δο ξα ζο μεν τον ε να Θε ον Α γι ος

Α γι ος Α γι ος ει ο Πα τηρ ο Υι ο ος και το

Πνε ευ μα α πλη ρ σι α Μο νας α ει προσκυ

νθ με νη

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε κ σξ ημ φι α σα το το φυ υ ρα μα σξ α φθο

ρε α ναν δρε Μη τρο παρ θε νε Θε ος ο ο κτι σας

τς αι ω ω νας και η νω σεν ε αυ τω την των αν

θρω πων φυ σιν

ᾠδὴ 5. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ

Ε βο η σα εν ο λη καρ δι α μθ προς τον

οι κτιο μο να Θε ον και ε πη κσ σε μξ εξ α δσ
κα α τω τα τσ και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη
ην ζω ην μσ (δίς)

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ α δα κρυ α Σω τηρ των ομ μα των μσ και αι τσς

εκ βα θς στε να γμς κα θα ρωσ προ σφε ρω βο ω σης

τη ης καρ δι ας ο Θε ος η μαρ τη κα σοι ι λα

α σθη τι μοι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ε ξε νευ σας ψυ χη τσ Κυ ρι σσ ω ωσ περ

Δα θαν και Α βει ρων αλ λα φεισαι κρα ξον εξ ο λης

τη ης καρ δι ας ι να μη το χα α σμα της γης

σε συ υγ κα λυ ψει

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ω ς δα μα λις ψυ χη πα ροι στη σα σα ε ε ξω

μοι ω θης τω Ευφραιμ^ε ως δορκας εκ βροχων α να σω
σον τον βι ον^ε πτερωθει σα πρα α ξει^{ζ'} και νω
και θε ε ω ρι α^ε

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με^Δ

Ηχειρ η μας^Δ Μω σε ως πι στω σε ται^Δ ψυ υ χη

πως δυ να ται Θε ος^ε λεπρωθεν τα βι ον λευ κα ναι

και αι κα θα ραι^ε και μη α πογ νως^{ζ'} σε αυ την καν

ε ε λε πρωθης^ε

Τριαδικόν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω^Δ και Α γι ω Πνευ μα

τι^Δ

Τρι ας ει μι^Δ α πλη α δι αι ρε τος^Δ δι ι αι

ρε τη προ σω πικως^ε και Μο νας υ παρ χω τη φυ σει

η η νω με νη^ε ο Πα τηρ φη σι^{ζ'} ο Υι ος

και θει ει ον Πνευ μα^ε

Θεοτοχίον.

Και νυν και α ει^Δ και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η μη τρα σθ Θε ον η μιν ε τε κε με ε μορ

φω με νον καθ η μας αλλ ως Κτιστην παν των δυ σω πει

Θε ε ο το κε ι να ταις πρε σβει ει αις ταις σαις

δι και αι ω θω μεν

Εἶτα φάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν.

Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου

Ψ υ χη η η μ υ υ υ υ ψ υ υ υ χη η η

μ υ α α να α α α στα α α τι ι ι ι ι

ι ι κα α α α θε ε ε ευ δει εις το τε ε

ε λο ο ο ο ος ε ε ε εγ γι ι ι ι ι ζει και αι

με ε ε ελ λει ει ει εις θο ο ο ο ο ο

ου υ υ υ βει ει ει ει σθαι α να α α νη η

η η η ψο ο ο ον υ υ υν ι ι να φει ει ει ει

ση η η η ται αι αι αι αι αι σχ Χρι ι στο ο

ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ος ο παν τα χσ πα α

ρων και αι τα πα α α αν τα α πλη η η ρων

Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Ψ υ χη η η μ ς ς ψυ υ χη η η μ ς α να

στα τι ι ι κα α θε ε ευ δεις το τε ε ε

λο ος ε εγ γι ι ι ζει και αι μελ λεις θο ο ο ρυ υ βει

ει ει σθαι α να α α νη η ψο ον ς ς ς ν

ι ι να φει ει ει ει ση η ται αι αι αι σ ς ς

ς ς ς ς χρι ι ι ι στο ο ος ο ο θε ε

ε ος ο παν τα χ ς πα α ρων και αι τα πα α α

α αν τα α πλη η η ρων

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι

Η μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα μεν

ε νω πι ο ον σ ς ς δε συ νε τη ρη σα μεν

ς δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ

λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα

τε ρων Θε ος ^{ε (δίς)}

Τροπάρια.

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Η μαρ τη κα ε πλημ με λη σα και η θε τη σα

την εν το λη ην σθ ο τι εν α μαρ τι αις

προ η χθην και προ σε θη κα τοις μω λω ψι τραυ μα ε

μοι ^ε αλλ αυ τος με ε λε η σον ως ευσπλαγχνος ο των

Πα τε ρων Θε ος ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ α κρυ φι α της καρ δι ας μ ε ξη γο ρευ σα

σοι τω Κρι τη η μ ι δε μ την τα πει νω σιν

ι δε και την θλι ψιν μ και προσ χες τη κρι σει μ νυν και

αυ τος με ε λε η σον ως ευσπλαγχνος ο των Πα τε

ρων Θε ος ^ε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Σ α λ πο τε ως α πω λε σε τ ε πα τρος αυ τ ε

ψυ χη τας ο ο νης πα ρεργον το βα σι λει ον
ευ ρεπος α ναρ ρη σιν αλλ ο ρα μη λα θηςσ αυτην τας
κτη νω δεις ο ρε ξεις σδ προ κρι νσ σα της Βα σι λει ας
Χριστς

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Δαυ ιδ πο τε ο πα τρο θε ος ει και η μαρτε

διτ τως ψυ χη η μη βε λειμεν το ξευ θεις της μοι

χει ας τω δε δο ρα τι α λς της τσ φο νσ ποινης αλλ

αυ τη τα βα ρυ τε ρα των ερ γων νο σεις ταις κα τα

γνωμηνορμαις

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Συ νη ψε μεν ο Δαυ ιδ πο τε α νο μη μα τι

την α νο μι ι αν φο νω γαρ την μοι χει αν ε

κιρ να την με τα νοι αν ευ θυς πα ρα δει ξας διπλην αλλ

αυ τη πο νη ρο τε ρα ειρ γα σω ψυ χη μη με τα

γνωσα Θε ον

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Δ αυ ιδ πο τε α νε στη λω σε συ γγρα ψα μενος

ως εν ει κ ο ο νι υμ νον δι σ την πρα ξιν ε

λεγ χει ην ει ρ γα σα το κραυ γα ζων ε λε ε η σον με

σοι γαρ μο νω εξ η μαρ τον τω παν των Θε ω αυ τος

κα θα α ρι σον με

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τρι ας α πλη α δι αι ρε τε ο μο σι ε

Μο νας α γι ι α φω τα και φω σ και α γι α

τρι α και εν α γι ον υ μνει ται Θε ος η Τρι ας αλλ

α νυμ νη σον δο ξα σον ζω ην και ζω ας ψυ χη τον

παν των Θε ον

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υ μνημεν σε εὐλογοῦμεν σε προσκυνοῦμεν σε
 Θεογεννηήτορ οτι τῆς ἀχωριστῆς Τρι
 ἀδος ἀπεκυήσας τον ἐναγιον και Θεον και
 αυτη προανεωξαση μιν τοις εν τη γη τα ε
 παρα νιια

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ο ν στρατια ὀρανῶν δοξαζοῦσι και φρουροῦται
 τα Χερουβιμ και τα Σεραφιμ πασα σπνοη και
 κτισις ὑμνεῖτε εὐλογοῦτε και ὑπερου
 ψαχτε εἰς παντας ὄρασιωνας (δίζ)

Τροπάρια.

Ε λεησον με ο Θεος ελεησον με

Η μαρτηκοοτα Σωτηρ ελεησον διε

γειρον μνον προς επιτροφην δε εξαμετα

νοσεντα οικειρησον βοωντα η μαρ

τον σοιμονω η νομησα ελεησον με

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ο δι φρη λα α της Η λι ας αρ μα τι ταις α

ρε ταις ε πι βας ως εις ο ρα νης η η γε το υ

περ α α νω πο τε των ε πι γει ει ων τδ τδ

ουν ψυ χη η μδ την α νο δον α να α λο γι ζδ

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ο Ε λισ σαι αι ος πο τε δε ξα με νος την μη

λω την Η λι ο ε λα βε δι πλην χα α ριν πα ρα

Κυ ρι ι ο αυ τη δε ω ψυ χη η μδ ταυ της

ο με τε εσ χες της χα ρι τος δι α ακρα σι αν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ ο Ι ορ δα α νδ το ρει θρον προ τε ρον τη μη

λω τη Η λι ο δι Ε λισ σαι ε ε ε στη εν θα

και ε εν θα αυ τη δε ω ψυ χη η μδ ταυ της

ο με τε εσ χες της χα ρι τος δι α ακρα σι αν

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Η Σω μα νι ι τις πο τε τον δι καιον ε ξε

νι σεν ω ψυ χη γνω μη α γα θη συ υ δε υκ ει σω

κι ι σω υ ξε νον υχ ο δι ι την ο θεν τσ Νυμ

φω ω νος ρι φη ση ε ξω θρη η νω δσ σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Τ υ Γι ε ζη η ε μι μη σω τα λαι να την γνω

μην την ρυ πα ραν παν το τε ψυ χη υ υ την φι λαρ

γυ ρι ι αν α πω θσ καν εν γη η ρει φευ γε

της γε ε ε νης το πυρ εκ στα σα τω ων κα κων σσ

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α ναρχε Πα α τερ Υι ε συν αναρχε Πα

ρα κλητε α γα θε Πνευ μα το ευ θες Λο ο γσ Θε υ

Γεν νη η τορ Πα τρος αναρχσ Λο ο γε Πνευ μα

ζων και κτι ι ζον Τρι ας Μο νας ε λε ε η σον με

Θεοτοχίον.

Και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ως εκ βα φης α λαρ γι δος Αχ ραν τε η νο
η τη πορ φυ ρις τς Εμ μα νσ ηλ ε εν δον εν τη
γα στρι ι σσ η σα ρξ συ νε ξυ φα αν θη ο θεν
Θε ο το ο κον εν α λη θει α σε ε τι μω μεν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Δι-θ.

Ασπο ρσουλ λη ψε ως ο το κος α νε ρ μη νευ
τος Μη τρο ος α ναν δρσ α φθο ρος η κυ η σις Θε
σ γαρ η γεν νη σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι
ο σε πα σαι Αι γε νε αι ως Θε ο νυ μ φον Μη
τε ρα ορ θο δο ξω σ με γα λυ νο ο μεν

Τροπάρια.

Ελε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με
Ονς τε τραυ μα τι σται το σω μα με μα λα
κι σται νο σει ει το πνευ μα ο λο γος η σθε νη σεν ο

βι ος νε νε κρωται το ο τε λος ε πι θυ υ ραις

δι ο μοι τα λαι να ψυ χη τι ποι η σεις οταν

ελθη ο Κυ της α νε ρευ νη σαιτα σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Μ ω σε ως πα ρη γα γον ψυ χη την κο σμο γε

νε σιν και ε εξ ε κει νθ πα σανεν δι α θε τον γρα

φην ι στο ρθ σανσοι δι ι και ρς και α δι ι κς ων

τς δευ τε ρς ω ψυ χη ε μι μη σω ς τς πρω

τς εις Θε ον ε ξα μαρ τη σα α σα

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ο Νο μος η σθε νη σεν αρ γει το Ευ α γγε λι

ον Γρα φη η δε πα σα εν σοι πα ρη με λη ται Προ

φη ται η το νη σαν και αι πας δι και ς λο ο γος

αι τραυ μα τι αι σς ω ψυ χη ε πλη θυνθη

σανκκ ον τος ι α τρ τς υ γι ςν το ος σε

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Tης Νε ασ πα ρα γω σοι Γρα φης τα υ ποδειγμα
τα ε να α γον τα σε ψυ χη προς κα τα νυ ξιν δι
και ρς εν ζη λω σον α α μαρ τω λς εκ τρε ε πδ
και ε ξι λε ω σαι Χρι στον προ σευ χαις τε και νη
στει αις και αγ νει α και σεμ νο τη η τι

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Xρι στος ε νη θρω πη σε κα λε σας προς με τα νοι
αν λη στα ας και πο ρνας ψυ χη με τα νο η σον η
θυ ρα η νε ω κ ται τη ης Βα σι λει ας η η δη
και προ αρ πα ζσιν αυ την Φα ρι σαι οι και τε
λω ναι και μοι χοι με τα ποι υ με ε νοι

Eλε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Xρι στος ε νη πι α σε σαρ κι προ σο μι λη σας
μοι και πα αν τα ο σα υ πα ρ χει της φυ σε ως βδ
λη σει ε πλη ρω σε τη ης α μαρ τι ας δι ι χα υ
πο γρα μμον σοι ω ψυ χη και ει κο να προ δει κνυ

ων της αυ τῶ συγ κα τα βα σε ε ως

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Χ ρι στος Μα γῶς ε σω σε Ποι με νας συ νε κα

λε σε Νη πι ι ων δη μῶς α πε δει ξε Μα ρ τυ ρας

Πρε σβυτην ε δο ξα σε και αι γη ρα λε αν Χη η ραν

ων ὄκ ε ζη λω σας ψυ χη ὄ τας προ ξεις ὄ τον

βι ον αλλ ὄ αι σοι εν τω κρι νε εσθαι

Ε λε η σον με ο Θε ος ε λε ε η σον με

Ν η στευσας ο Κυ ρι ος η με ρας τεσ σα ρα κον

τα εν τη η ε ρη μῶ υ στερον ε πει να σε δεικ

νυς το αν θρω πι νον ψυ υ χη μη α θυ μη η σης

αν σοι προσβα λη ο εχθ ρος προ σευ χαις τε καινη

στει αις εκ πο δων α πο κρο σθη τω ω σοι

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Α γι ε τῶ Θε ὄ ὄ προ σβευ ε υ περ υ

μων

Α ν δρε α σε βα σμι ε και Πα τερ τρισ μα κα ρι
στε Ποι μη ην της Κρη της μη παυ ση δε ο με νος υ
περ των σε υ μνσ εν των ι ι να ρυ σθω μεν πα α σης
ορ γης και θλι ψε ως και φθο ρας και πται σμα των
λυτρω θω μεν οι τι μων τες σθ την μνημην α ει

Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Π α τε ρα δο ξα σω μεν Υι ον υ πε ρυ ψω σω
μεν το θει ει ον Πνευ μα πιστως προ σκυ νη σω μεν Τρι
α δα Α χω ριστον Μο ο να δα κατ ε σι ι αν ως
φως και φω τα και ζω ην και ζω ας ζω ω ποι ε
σαν και φω τι ζε σαν τα πε ρα α τα

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
ω νων α μην

Tην Πολινσφυλαττε ^Δ Θεογεννητοραχραντε
 ενσοιοιγαρ αυτη ^Δ πιστως βασιλευσα ^Δ ενσοι
 καικρατυνεται ^Δ καιαιδιασνικωωσα ^θ τρο
 παταιπανταπειρασμον ^Δ καισκυλευειπολεμι
 υς ^Δ καιδιεπειτουπηκοον ^θ

Και αὔθις ψάλλομεν οἱ δύο χοροί

τὸν Εἰρμόν, εἰς μέλος ἀργόν.

Ἦχος ^Δ Βου ^θ

A ^Δ ασποραυσυλληηηψεωστο
 κος ανεεερμηνευτοςμηηητροοοςα
 νααανδραυαφθοροοοςηκυυ
 ηησιιςθεεεεεγαρηηηγε
 εννηησιις ^Δ καιαιαιαινοοοποιειειει
 ταςφυυυσειεις ^θ διοσεπαααα
 σαιαιαιαιγενεεαι ^Δ ωςθεονυμ
 φοοονΜητεεεεερα ^θ ορθοδοξως
 μεγααλυυνοομεεεεν ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
 νσ̣ αλ λον γαρ εκτος σβ̣ο η θον εν θλιψεσιν εκ
 ε χο με ε εν Κυριε των δυναμεων ε λε ησον
 η μας

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν στε ρε ω μα τι της δυνα με ως αυ τσ̣

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
 νσ αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ
 εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον
 η μας

Στίχ. β'. Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαϊς αυτου·
 αυτον κα τα το πληθος της μεγαλωσυ
 νης αυτη

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
 νσ αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ
 εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον
 η μας

Στίχ. γ'. Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος·
 εν ψαλτηρι ω και κιθααρα
 αι νει τε αυτον

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
 νσ αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ
 εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον

η μας

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αινείτε αὐτὸν

εν χορ δαιαις και ορ γα α α νω

Kυριε των δυναμεων μεθ ημων γε ε

νσ αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ

εχομε ε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον

η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πασαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυριον

Kυριε των δυναμεων μεθ ημων γε ε

νσ αλ λον γαρ εκτος σβ οη θον εν θλιψεσιν εκ

εχομε ε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον

η μας

Ὁ ἀ' χορός· Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ β' χορός· Αινείτε αὐτὸν ἐν στερεώματι της δυναμεως αυ

τϛ ϛ

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ·

Κυριε των δυναμεων μεθ ημων γε εν
 νϛ ϛ αλλον γαρ εκτος σεβο ηθον ενθλιψεσιν εκ
 εχομε εν Κυριε των δυναμεων ελεησον
 η μα α α ασ ϛ

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος· Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἀ΄ χορός·

Ἦχος Δι-Ϟ

Παναγιια αα θεο το ο ο κε το ον
 χρο νο ο ον τη η ης ζω η ης μη ε εγ
 κα α τα λι ι ι πη ης με αν θρω πι νη προ ο ο
 στα σι ι ι α α μη κα τα α πι στε ευ ση ης
 με αλλ αυ τη η αν τι ι ι λα α β ϛ

και αι ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

‘Ο β’ χορός·

Ἦχος Δι-θ

Την πα α α σαν ε ε ελ πι δα α μ ς ς εις
σε ε ε α να α α τι θη η μι Μη η τε ρ τ ς Θε
ε ς ς φυ λα ξον με ε υ υ πο ο τη η η ην σκε
ε πη η ην σ ς ς ς ς

‘Ο ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

‘Ο ἐν παντί καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[Καὶ πάλιν τρισάγιον κ.λπ. Κύριε, ἐλέησον (12άκις).]

* Τὸ τρισάγιον τοῦτο παραλείπεται συνήθως χάριν συντομίας.

* * *

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς·
Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεισαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῥησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος,

καί, παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ

Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ·
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

Ὁ ἱερεύς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα'
8-36). Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε
ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται
σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν
ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου
καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς
μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις
βιοτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντα τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
Ἄγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ λαός: Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰς κεφαλὰς λέγει ὁ ἱερεύς:

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων·
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν

Ὅσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα βλέπων πρὸς τὸν λαὸν λέγει τὰς δεήσεις, ἀποκρινομένων ἡμῶν εἰς ἐκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν παρὰ τοῦ ἱερέως, τοῦ χοροῦ
ψάλλοντος:

Τῇ Δευτέρῃ καὶ Τετάρτῃ.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
ε ερ τδ δ δ δ Θε δ δ δ τδ δ Υ υ ψι ι ι
στδ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
τδ δ δ δς δδ δ λδ δ δς σδ δ δ δ

καὶ σύντομον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ΠαϠ

Π α αν των προ ο στα τευ εις Α γα θη των κα τα
φευ γον των εν πι ι στει τη κρα ται α σϠ χει
ρι αλ λην γαρ ϝκ ε χο μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε
ον εν κιν δυ νοις και θλι ψε σιν α ει με ση τει ει
αν οι κα τα καμ πτο με νοι υ πο πται σμα α των πολ
λων Μη τε ερ τϠ Θε ϝ τϠ Υ ψι ι στϠ ο θεν σοι
προς πι πτο μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τϠ ϝ λϠ
σϠ ϝ ϝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *